॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ समारोप्यवाहनेष्वितिशेषः॥६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ पृषत्यश्चित्रहरिण्यः ॥ १० ॥ किशोरीणांअश्वशावकोनां किशोरोऽश्वस्यशावकइतिमेदिनी अंगनेनृत्यशिक्षाभूमौ ॥ ११ ॥

एवमुक्त्वासधर्मात्माविदुरंधर्मवित्तमम्॥ शोकविप्रहतज्ञानोयानमेवान्वपद्यत ॥ ३ ॥ गांधारीपुत्रशोकार्ताभर्तुर्वचननोदिता ॥ सहकुंत्यायतोराजासहस्त्रीभिरुपाद्रवत्॥ ४ ॥ ताःसमासाद्यराजानंभृशंशोकसमन्विताः॥ आमंत्र्यान्योन्यमीयुःस्मभृशमुच्चुक्रुशुस्ततः॥ ५ ॥ ताःसमाश्वासयत्क्षत्ताताभ्यश्चार्ततरःस्वयम्॥ अश्रुकंठीःसमारोप्यततोसौनिर्ययौपुरात्॥ ६ ॥ ततःप्रणादःसंजज्ञेसर्वेषुकुरुवेश्मसु॥ आकुमारंपुरंसर्वमभवच्छोककर्शितम्॥ ७ ॥ अदृष्टपूर्वायानार्यःपुरादेवगणैरपि॥ पृथग्जनेनदृश्यंतेतास्तदानिहतेश्वराः॥ ८ ॥ प्रकीर्यकेशान्सुशुभान्भूषणान्यवमुच्यच॥ एकवस्त्रधरानार्यःपरिपेतुरनाथवत्॥ ९ ॥ श्वेतपर्वतरूपेभ्योगृहेभ्यस्तास्त्वपाक्रमन्॥ गुहाभ्यइवशैलानांपृषत्योहतयूथपाः॥ १० ॥ तान्युदीर्णानिनारीणांतदावृंदान्यनेकशः॥ शोकार्तान्यद्रवन्राजन्किशोरीणामिवांगने॥ ११ ॥ प्रगृह्यबाहून्क्रोशंत्यःपुत्रान्भ्रातॄन्पितॄनपि॥ दर्शयंतीवताहस्मयुगांतेलोकसंक्षयम्॥ १२ ॥ विलपंत्योरुदंत्यश्चधावमानास्ततस्ततः॥ शोकेनोपहतज्ञानाःकर्तव्यंनप्रजज्ञिरे॥ १३ ॥ व्रीडांजग्मुःपुरायाःस्मसखीनामपियोषितः॥ ताएकवस्त्रानिर्लज्जाःश्वश्रूणांपुरतोऽभवन्॥ १४ ॥ परस्परंसुसूक्ष्मेषुशोकेष्वाश्वासयंस्तदा॥ ताःशोकविह्वलाराजन्नवैक्षंतपरस्परम्॥ १५ ॥ ताभिःपरिवृतोराजारुदतीभिःसहस्रशः॥ निर्ययौनगराद्दीनस्तूर्णमायोधनंप्रति॥ १६ ॥ शिल्पिनोवणिजोवैश्याःसर्वकर्मोपजीविनः॥ तेपार्थिवंपुरस्कृत्यनिर्ययुर्नगराद्बहिः॥ १७ ॥ तासांविक्रोशमानानामार्तानांकुरुसंक्षये॥ प्रादुरासीन्महान्शब्दोव्यथयन्भुवनान्युत॥ १८ ॥ युगांतकालेसंप्राप्तेभूतानांदृष्टतामिव॥ अभावःस्यादयंप्राप्तइतिभूतानिमेनिरे॥ १९ ॥ भृशमुद्विग्नमनसस्तेपौराःकुरुसंक्षये॥ प्राक्रोशंतमहाराजस्वनुरक्तास्तदाभृशम्॥ २० ॥ इतिश्रीमहाभारतेस्त्रीपर्वणिजलप्रदानिकप० धृतराष्ट्रनिर्गमनेदशमोऽध्यायः॥ १० ॥

वैशंपायनउवाच क्रोशमात्रंततोगत्वादृदृशुस्तान्महारथान्॥ शारद्वतंकृपंद्रौणिंकृतवर्माणमेवच॥ १ ॥ तेतुदृष्ट्वैवराजानंप्रज्ञाचक्षुषमीश्वरम्॥ अश्रुकंठाविनिःश्वस्यरुदंतमिदमब्रुवन्॥ २ ॥ पुत्रस्तवमहाराजकृत्वाकर्मसुदुष्करम्॥ गतःसानुचरोराजन्शक्रलोकंमहीपते ॥ ३ ॥ दुर्योधनबलान्मुक्तावयमेवत्रयोरथाः॥ सर्वमन्यत्परिक्षीणंसैन्यंतेभरतर्षभ॥ ४ ॥ इत्येवमुक्त्वाराजानंकृपःशारद्वतस्ततः॥ गांधारींपुत्रशोकार्तामिदंवचनमब्रवीत्॥ ५ ॥

॥१२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ इतिस्त्रीपर्वणिनैलकंठीयेभारतभावदीपेदशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ ॥ ७ ॥ क्रोशमात्रमिति ॥१॥२ ॥३॥४॥५ ॥

Digitized by Google